

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2012 r.

w sprawie postępowania ze środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i ich preparatami oraz prekursorami kategorii 1, uzyskanymi podczas wykonywania przez uprawnione służby państwowe czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz zadań ustawowych przez Służbę Celną

Na podstawie art. 24a ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r. Nr 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) podmioty uprawnione do niszczenia środków odurzających, substancji psychotropowych lub ich preparatów oraz prekursorów kategorii 1, uzyskanych przez jednostki organizacyjne administracji rządowej i Żandarmerii Wojskowej wykonujące czynności operacyjno-rozpoznawcze oraz przez jednostki organizacyjne Służby Celnej przy wykonywaniu zadań określonych ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168 poz. 1323, z późn. zm.¹⁾), zwanych dalej „środkami narkotycznymi”;
- 2) szczegółowy tryb i warunki przechowywania oraz niszczenia środków narkotycznych

§ 2. Podmiotami uprawnionymi do niszczenia środków narkotycznych są:

- 1) jednostki organizacyjne Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej i Służby Celnej;
- 2) przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie tej działalności zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243, z późn. zm.²⁾).

§ 3. Środki narkotyczne przechowuje się w jednostkach organizacyjnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej i Służby Celnej w warunkach zabezpieczających te środki przed:

- 1) spowodowaniem zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego;
- 2) kradzieżą lub zniszczeniem oraz dostępem osób nieuprawnionych, poprzez umieszczenie w odpowiednio chronionych pomieszczeniach oraz w zamkniętych i zaplombowanych metalowych szafach lub pojemnikach przymocowanych trwale do podłoża.

§ 4. 1. Jednostki organizacyjne Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej i Służby Celnej prowadzą ewidencję przechowywanych środków narkotycznych w formie zestawu kart trwale połączonych i kolejno ponumerowanych, sporządzonych pod względem graficznym w sposób ustalony przez kierownika komórki organizacyjnej wykonującej czynności, w trakcie których środki narkotyczne zostały uzyskane.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać na karcie tytułowej nazwę i adres jednostki organizacyjnej przechowującej środki narkotyczne, a na pozostałych kartach następujące informacje:

- 1) w zakresie przychodu środków narkotycznych:

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 73, poz. 390, Nr 117, poz. 677, Nr 134, poz. 779 i Nr 171, poz. 1016.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 203, poz. 1351, oraz z 2011 r. Nr 10, poz. 42, Nr 117, poz. 678, Nr 138, poz. 809, Nr 152, poz. 897 i Nr 171, poz. 1016.

- a) liczba porządkowa,
 - b) data przyjęcia,
 - c) rodzaj środka narkotycznego,
 - d) ilość przyjęta, wyrażona w gramach, sztukach lub innych jednostkach miary odpowiednich ze względu na rodzaj środka narkotycznego,
 - e) numer sprawy, w związku z którą uzyskano środki narkotyczne,
 - f) stopień służbowy, imię i nazwisko funkcjonariusza lub żołnierza:
 - prowadzącego sprawę, w związku z którą uzyskano środki narkotyczne,
 - przekazującego środki narkotyczne na przechowanie,
 - przyjmującego środki narkotyczne na przechowanie.
 - g) uwagi.
- 2) w zakresie rozchodu środków narkotycznych:
- a) data wydania,
 - b) rodzaj środka narkotycznego,
 - c) ilość wydana, wyrażona w gramach, sztukach lub innych jednostkach miary odpowiednich ze względu na rodzaj środka narkotycznego,
 - d) powód wydania środka narkotycznego,
 - e) wskazanie decyzji, o której mowa w § 7 ust. 1,
 - f) stopień służbowy, imię i nazwisko funkcjonariusza lub żołnierza:
 - wydającego środki narkotyczne,
 - pobierającego środki narkotyczne.
 - g) uwagi.

§ 5. 1. Ewidencja, o której mowa w § 4 ust. 1, może być prowadzona w formie elektronicznej, pod warunkiem zastosowania oprogramowania identyfikującego dokonywane operacje oraz zapewniającego, iż żadne wpisy nie zostaną usunięte, a korekty wpisów będą dokonywane wyłącznie na podstawie dokumentów korygujących określających osoby dokonujące korekty.

2. W przypadku prowadzenia ewidencji w formie elektronicznej należy zachować zakres informacji określony w § 4 ust. 2.

§ 6. 1. Jednostki organizacyjne Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej i Służby Celnej mogą niszczyć środki narkotyczne pod warunkiem stosowania odpowiednich, jednorazowych lub powtarzalnych procedur postępowania w tym zakresie zatwierdzonych przez miejscowo właściwego wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego.

2. Procedury, o których mowa w ust. 1, powinny zawierać opis chemicznych, fizycznych lub innych metod niszczenia.

3. Środki narkotyczne niszczy się metodami chemicznymi, fizycznymi lub innymi, trwałe uniemożliwiającymi ich odzyskanie lub wykorzystanie. Wybór metody zależy od ilości, rodzaju oraz właściwości zabezpieczonych środków narkotycznych.

4. Niszczenie środków narkotycznych przez przedsiębiorców, o którym mowa w §2 pkt 2, odbywa się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 44 ust. 9 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii.

§ 7. 1. Niszczenie środków narkotycznych w jednostkach organizacyjnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej i Służby Celnej następuje na podstawie decyzji kierownika komórki organizacyjnej wykonującej czynności, w związku z którymi uzyskano środki narkotyczne. Decyzja ta powinna zawierać następujące informacje:

- 1) nazwa jednostki organizacyjnej Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej lub Służby Celnej;
 - 2) data i miejsce wydania oraz podstawa prawna decyzji;
 - 3) stopień służbowy, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe wydającego decyzję;
- www.inforlex.pl

- 4) numer sprawy, w związku z którą uzyskano środki narkotyczne;
- 5) rodzaj środków narkotycznych;
- 6) powód zniszczenia;
- 7) wskazanie podmiotu dokonującego niszczenia.

2. W decyzji o której mowa w ust. 1 wskazuje się przedsiębiorcę, o którym mowa w § 2 pkt 2, jeżeli jest to uzasadnione ekonomicznie albo gdy jednostka organizacyjna Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej lub Służby Celnej nie uzyskała zatwierdzenia wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego dla własnej procedury postępowania w zakresie niszczenia.

3. Przed zniszczeniem środka narkotycznego należy przeprowadzić sprawdzenie zgodności rzeczywistego rodzaju niszczonego środka narkotycznego z rodzajem określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1.

4. Przy czynności niszczenia dokonywanego przez przedsiębiorcę, o którym mowa w § 2 ust. 2, może być obecny przedstawiciel właściwej jednostki organizacyjnej Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej lub Służby Celnej.

§ 8. 1. Zniszczenie środków narkotycznych dokumentuje się protokołem zniszczenia, który powinien zawierać następujące informacje:

- 1) data i miejsce zniszczenia;
- 2) wskazanie decyzji, o której mowa w § 7 ust. 1;
- 3) rodzaj i ilość zniszczonych środków narkotycznych;
- 4) wskazanie sposobu zniszczenia środków narkotycznych;
- 5) stopnie lub stanowiska służbowe, imiona i nazwiska oraz podpisy osób dokonujących zniszczenia i obecnych przy zniszczeniu.

2. Decyzję, o której mowa w § 7 ust. 1 i protokół, o którym mowa w ust. 1, dołącza się do akt sprawy, w związku z którą uzyskano zniszczone środki narkotyczne.

§ 9. Nadzór nad przechowywaniem oraz niszczeniem środków narkotycznych sprawują kierownicy właściwych rzeczowo komórek organizacyjnych jednostek organizacyjnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej i Służby Celnej.

§ 10. Środki narkotyczne uzyskane przez organy Służby Celnej przechowuje się w magazynach jednostek organizacyjnych Policji do czasu utworzenia odpowiednich magazynów w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej, jednak nie dłużej niż przez 9 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie postępowania w celach szkoleniowych ze środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi lub ich preparatami oraz prekursorami grupy I-R, a także warunków ich przechowywania i sposobu niszczenia przez jednostki organizacyjne administracji rządowej wykonujące czynności operacyjno-rozpoznawcze (Dz. U. Nr 21, poz. 176), które utraciło moc z dniem 9 grudnia 2011 r., w związku z wejściem w życie przepisów art. 1 pkt 4 i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. www.ihf.org.pl 678).

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie ma na celu wykonanie obligatoryjnej delegacji ustawowej zawartej w art. 24a ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485, z późn. zm.), zobowiązującej Radę Ministrów do określenia podmiotów uprawnionych do niszczenia środków odurzających, substancji psychotropowych lub ich preparatów oraz prekursorów kategorii 1, zwanych dalej „środkami narkotycznymi”, uzyskanych podczas wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez uprawnione do tego służby państwowe oraz ustawowych zadań Służby Celnej, a także do określenia szczegółowego trybu i warunków przechowywania oraz niszczenia tych środków narkotycznych. Przepisy wykonawcze powinny być tak formułowane, aby umożliwiły zabezpieczenie środków narkotycznych przed dostępem osób trzecich.

Nie jest to zupełnie nowa regulacja, bowiem jednostki organizacyjne administracji rządowej wykonujące czynności operacyjno-rozpoznawcze już od 14 listopada 2001 r. (Żandarmeria Wojskowa od 4 maja 2005 r.) są ustawowo uprawnione do wchodzenia w posiadanie środków narkotycznych niezbędnych do przeprowadzenia badań potwierdzających popełnienie przestępstwa (art. 12 ust. 2a ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii), a warunki przechowywania i sposób niszczenia tych środków określały przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 26 stycznia 2005 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 176).

Jak wynika z treści art. 24a ust. 1 ustawy o zapobieganiu narkomanii, projektowane rozporządzenie ma dotyczyć niszczenia środków narkotycznych, które zostały uzyskane i były przechowywane w celu przeprowadzenia badań potwierdzających (lub wykluczających) popełnienie przestępstwa. Należy nadmienić, że istnieje prawne zobowiązanie do współpracy międzynarodowej w obrębie Unii Europejskiej w dziedzinie badania zatrzymanych środków odurzających, substancji psychotropowych i ich prekursorów. Zobowiązanie to wynika z przepisów decyzji Rady 2001/419/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie przesyłania próbek substancji kontrolowanych (Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdział 19, tom 4, str. 110). Wyznaczone krajowe punkty kontaktowe mogą przysyłać, niezależnie od odpowiednich przepisów w sprawie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych, zatrzymane próbki tzw. substancji kontrolowanych - w celu wykorzystania tych próbek do "wykrywania, ścigania lub oskarżania za przestępstwa lub do celów przeprowadzenia ich analizy sądowej" (substancje kontrolowane w rozumieniu tej decyzji to substancje wymienione w wykazach I i II Jednolitej Konwencji Narodów Zjednoczonych o środkach odurzających z 30 marca 1961 r.⁴⁾, w wykazach I, II, III i IV Konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 21 lutego 1971 r.⁵⁾ oraz substancje objęte środkami kontrolnymi podejmowanymi na podstawie art. 5 ust. 1 wspólnego działania 97/396/WSiSWz dnia 16 czerwca 1997 r.⁶⁾).

Na podstawie poprzedniej i aktualnie obowiązującej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wydano ogółem 5 rozporządzeń wykonawczych dotyczących przechowywania i niszczenia środków narkotycznych, a mianowicie określono:

- tryb oraz warunki nabywania i wchodzenia w posiadanie, przechowywania oraz używania środków narkotycznych do celów szkoleniowych⁷⁾,
- zasady i warunki przechowywania środków narkotycznych używanych do celów naukowych⁸⁾,
- szczegółowe zasady i warunki przechowywania oraz niszczenia środków narkotycznych zabezpieczonych przez organy ścigania lub organy celne w trybie określonym w przepisach o postępowaniu karnym i objętych przepadkiem na rzecz Skarbu Państwa, ale bez wszczęcia

⁴⁾ Dz. U. z 1966 r. Nr 45, poz. 277 oraz z 1996 r. Nr 35, poz. 149.

⁵⁾ Dz. U. z 1976 r. Nr 31, poz. 180.

⁶⁾ Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdział 19, tom 1, str. 70.

⁷⁾ W wydanym 22 grudnia 2011 r. rozporządzeniu Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 294, poz. 1738). Podstawą wydania tego rozporządzenia był art. 24 ust. 6 aktualnej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

⁸⁾ W wydanym 28 września 2004 r. rozporządzeniu Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 236, poz. 2370). Podstawą wydania tego rozporządzenia był art. 11 ust. 3 nieobowiązującej już od 4.10.2005 r. ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (rozporządzenie jest jednak utrzymane w mocy na podstawie art. 89 obecnej ustawy o zapobieganiu narkomanii, do czasu wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 23 ust. 4 aktualnej ustawy).

postępowania karnego⁹⁾,

- warunki przechowywania środków narkotycznych przez apteki¹⁰⁾,

- warunki i sposób przechowywania oraz niszczenia środków narkotycznych lub produktów leczniczych zawierających takie środki - podrobionych, zepsutych, sfałszowanych lub przeterminowanych¹¹⁾.

Ponadto, na podstawie art. 232a § 4 Kodeksu postępowania karnego zostało wydane rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad i miejsca przechowywania w postępowaniu karnym przedmiotów i substancji stwarzających niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia oraz warunków i sposobu ich zniszczenia (Dz. U. Nr 108, poz. 1025). Rozporządzenie to w myśl § 3 ust. 1 pkt 4 dotyczy także substancji psychotropowych i środków odurzających, dla których miejscem przechowywania są „magazyny właściwych miejscowo komend wojewódzkich Policji”. Przekazanie na przechowanie do tych magazynów następuje po uprzednim pisemnym powiadomieniu wojewódzkiego inspektora farmakologicznego, właściwego ze względu na miejsce prowadzenia postępowania karnego, a zniszczenia powinny dokonywać "wyspecjalizowane podmioty" w warunkach i z użyciem sposobu „regulowanego odrębnymi przepisami”.

Rozwiązania przyjęte w projektowanym teraz rozporządzeniu zostały zharmonizowane z przepisami wyżej wymienionych rozporządzeń. Należy bowiem uznać za właściwe zapewnienie jednolitego standardu w zakresie bezpieczeństwa przechowywania oraz niszczenia środków narkotycznych, niezależnie od celu i sposobu ich uzyskania.

W § 2 projektowanego rozporządzenia wskazano jednostki organizacyjne Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej i Żandarmerii Wojskowej jako podmioty upoważnione do niszczenia środków narkotycznych uzyskanych podczas wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych. Wynika to stąd, że właśnie wymienione służby państwowe dysponują ustawowymi uprawnieniami do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz jednocześnie do zwalczania przestępczości narkotykowej. Służba Celna nie może wykonywać czynności operacyjno-rozpoznawczych, ale jest uprawniona do niszczenia środków narkotycznych na podstawie odrębnej normy ustawowej. Dopuszcza się możliwość korzystania przez służby państwowe uzyskujące środki narkotyczne z usług przedsiębiorców koncesjonowanych w zakresie niszczenia tych środków, bowiem - jak to podkreślono już w założeniach do projektu ostatniej zmiany ustawy o zapobieganiu narkomanii - obecnie to głównie Policja przechowuje środki narkotyczne, co wiąże się ze znacznymi kosztami i trudnościami, a także może stanowić źródło zagrożenia dla bezpieczeństwa powszechnego.

W § 3 i 4 określa się tryb i warunki przechowywania środków narkotycznych, które są niezbędne do zabezpieczenia tych środków przed utratą lub niekontrolowanym dostępem osób nieupoważnionych. Do tych warunków zalicza się także dokładne ewidencjonowanie wszelkich operacji przychodu lub rozchodu przechowywanych środków narkotycznych.

Przepisy § 6-9 regulują szczegółowy tryb i warunki niszczenia środków narkotycznych po ustaniu przyczyn uzasadniających ich dalsze przechowywanie (po przeprowadzeniu badań mających na celu potwierdzenie popełnienia przestępstwa). Wybór sposobu zniszczenia uzależniony jest od rodzaju i ilości danego środka i pozostaje w gestii właściwego kierownika komórki organizacyjnej wykonującej czynności, w związku z którymi środki narkotyczne zostały uzyskane. Możliwość takiego wyboru jest nieunikniona, gdyż niektóre jednostki organizacyjne Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej

⁹⁾ W wydanym 22 września 2004 r. rozporządzeniu Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 219, poz. 2231). Podstawą wydania tego rozporządzenia był art. 22 ust. 5 nieobowiązującej już od 4.10.2005 r. ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (*rozporządzenie było utrzymane w mocy na podstawie art. 89 obecnej ustawy o zapobieganiu narkomanii, do czasu wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 34 ust. 5 aktualnej ustawy, jednak art. 34 ust. 5 został uchylony z dniem 9 grudnia 2011 r.*)

¹⁰⁾ W wydanym 11 września 2006 r. rozporządzeniu Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 169, poz. 1216). Podstawą wydania tego rozporządzenia był art. 41 ust. 5 aktualnej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

¹¹⁾ W wydanym 20 grudnia 2002 r. rozporządzeniu Ministra Zdrowia (Dz. U. z 2003 r. Nr 21, poz. 181). Podstawą wydania tego rozporządzenia był art. 31 ust. 2b nieobowiązującej już od 4.10.2005 r. ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (*rozporządzenie jest jednak utrzymane w mocy na podstawie art. 89 obecnej ustawy o zapobieganiu narkomanii, do czasu wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 44 ust. 9 aktualnej ustawy*).

Żandarmerii Wojskowej lub Służby Celnej nie będą dysponować warunkami odpowiednimi do zniszczenia „we własnym zakresie” albo będzie to niecelowe ze względu na ilość lub rodzaj środka narkotycznego. W § 6 ust. 1 zastrzega się, że niszczenie środków narkotycznych przez Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Graniczną Żandarmerię Wojskową i Służbę Celną musi odbywać się według procedury zatwierdzonej przez wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego. Takie zastrzeżenie znajduje podstawę w treści art. 41 ust. 1 ustawy o zapobieganiu narkomanii, nadającego wojewódzkim inspektorom farmaceutycznym generalne uprawnienia do nadzoru nad przechowywaniem i niszczeniem środków narkotycznych. Wprawdzie nie dotyczy to przechowywania prekursorów kategorii 2 i 3 w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, gdzie kompetencje nadzorcze przysługują temu ministrowi (art. 44 ust. 7 ustawy o zapobieganiu narkomanii), ale projektowane rozporządzenie nie odnosi się do obrotu prekursorami kategorii 2 i 3.

Przepis przejściowy § 10 został wprowadzony na wniosek Ministra Finansów, który stwierdził, że utworzenie odpowiednich magazynów w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej wymaga okresu 9 miesięcy.

Projekt wprowadza wymaganie starannego udokumentowania czynności zniszczenia oraz obecności przy niszczeniu specjalisty weryfikującego zgodność rodzaju niszczonego środka narkotycznego z dokumentacją. Są to instrumenty mające zapobiegać dokonywaniu nadużyć nakierowanych na przejęcie środków narkotycznych przez nieuprawnione osoby.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega przedmiotowej notyfikacji.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana regulacja obejmie swoim zakresem organy państwowe powołane do zwalczania zjawiska narkomanii oraz nielegalnego wytwarzania i obrotu środkami narkotycznymi.

2. Zakres konsultacji społecznych

Ze względu na charakter podmiotów, na które będzie oddziaływać projektowana regulacja, oraz przedmiot regulacji projekt rozporządzenia nie wymaga konsultacji społecznych.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia został udostępniony na stronach BIP Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. W trybie tym uwag do projektu nie zgłoszono. Projekt został także zamieszczony w BIP Rządowego Centrum Legislacji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja w zakresie przechowywania i niszczenia środków narkotycznych pozyskanych w ramach czynności prowadzonych na podstawie uprawnienia wynikającego z art. 24a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przyjmuje standardy obowiązujące w zakresie przechowywania i niszczenia środków uzyskanych w toku postępowań karnych. Wykonywanie zadań przez wskazane w rozporządzeniu podmioty wymaga stosunkowo niewielkich nakładów finansowych tylko w tych przypadkach, gdy będzie konieczna adaptacja posiadanych pomieszczeń do bezpiecznego przechowywania tych środków oraz niszczenia ich we własnym zakresie przez podmioty uprawnione do uprzedniego przechowywania. W odniesieniu do Policji koszty te szacuje się na kwotę co najwyżej kilku tysięcy złotych dla tych jednostek organizacyjnych, których pomieszczenia będą wymagać adaptacji. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego szacuje skutki finansowego dla swego budżetu na kwotę 5000 złotych. Straż Graniczna i Żandarmeria Wojskowa nie przewiduje takich skutków, natomiast Służba Celna zamierza utworzyć pięć regionalnych składnic przeznaczonych do przechowania zakwestionowanych środków narkotycznych, przy szacowanym koszcie utworzenia około 750 tysięcy złotych oraz zakładanych rocznych kosztach eksploatacyjnych w kwocie łącznej około 500 tysięcy złotych. Wszelkie nakłady wynikające z wdrożenia projektowanego rozporządzenia znajdują pokrycie w środkach budżetowych przydzielanych na działalność Policji, Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej i Służby Celnej, ponieważ wymienione służby uzyskują środki narkotyczne wyłącznie w związku z wykonywaniem zadań ustawowych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie ma istotnego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Projektowane rozporządzenie może mieć wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorców dokonujących transportu i utylizacji odpadów niebezpiecznych, w związku z przekazywaniem przez Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straż Graniczną, Żandarmerię Wojskową lub Służbę Celną środków narkotycznych do zniszczenia. Będzie to jednak następować zgodnie z przepisami o zamówieniach publicznych, co gwarantuje zachowanie rynkowych uwarunkowań konkurencyjności.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projektowane rozporządzenie nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Ochrona życia i zdrowia ludzi oraz ochrona środowiska

Projektowane rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska, dzięki przechowywaniu środków narkotycznych w warunkach minimalizujących zagrożenia i zabezpieczających środki narkotyczne przed dostępem osób trzecich oraz w wyniku bezpiecznej i szybkiej utylizację substancji potencjalnie niebezpiecznych.

Za zgodność
pod względem prawnym
i redakcyjnym

DYREKTOR
Departamentu Prawnego
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Andrzej KUDLICKI